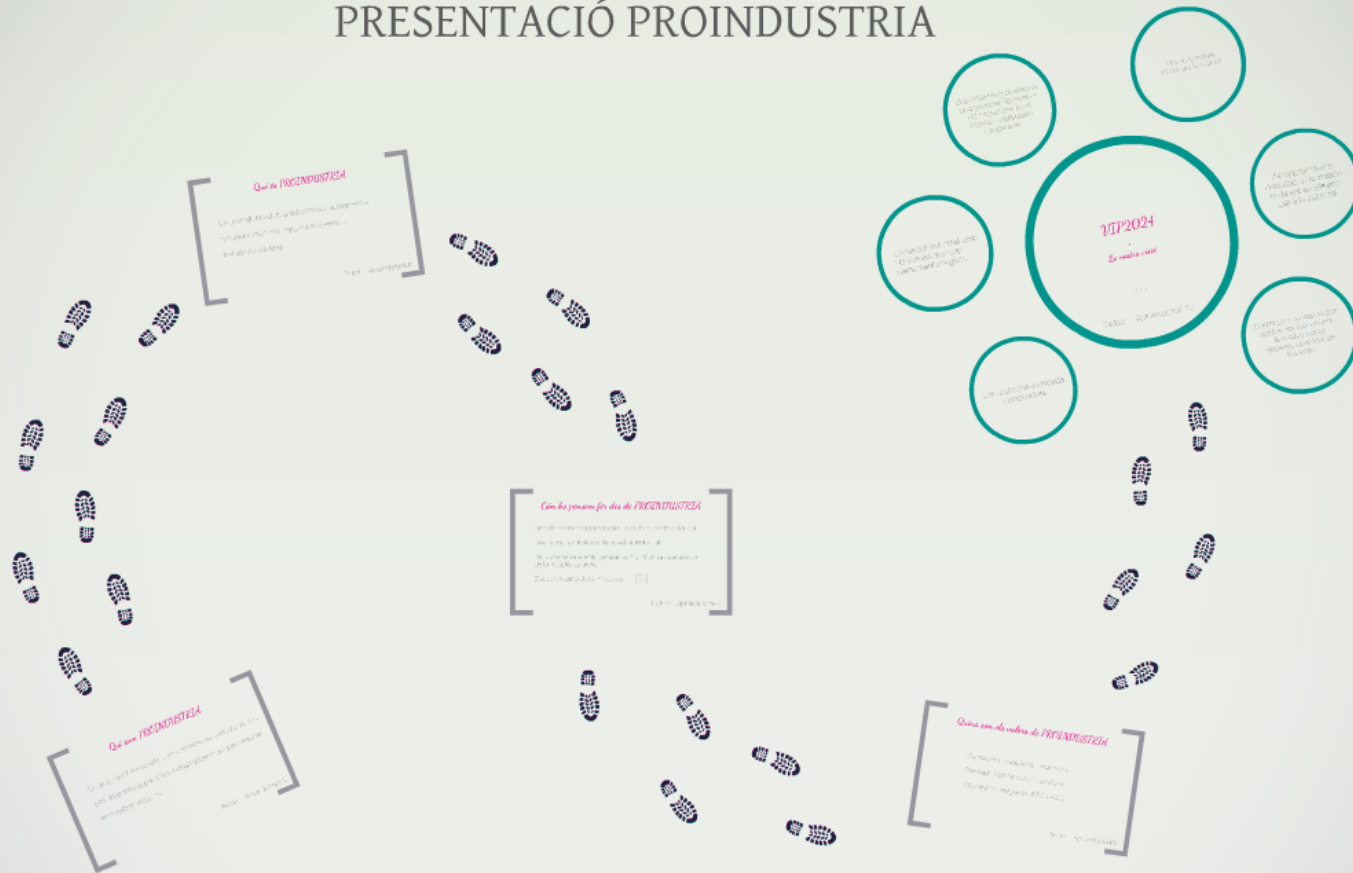

PRESENTACIÓ PROINDUSTRIA

Qui som PROINDUSTRIA

Un grup de professionals compromesos convençuts de que part de la solució per a la reindustrialització del país resideix en nosaltres mateixos.

Twitter: [#proindustriaEIC](https://twitter.com/proindustriaEIC)

Què és PROINDUSTRIA

Un grup de treball que vol contribuir activament a
recuperar, mantenir, impulsar, reinventar ...
la indústria catalana

Twitter: [#proindustriaEIC](https://twitter.com/proindustriaEIC)

Còm ho pensem fer des de PROINDUSTRIA

Amb la nostra energia personal i des de el nostre dia a dia

Des d'una visió holística de la realitat industrial

Per conèixer referents, generar opinió, influir i actuar a favor de la indústria catalana

Cooperant amb altres iniciatives

Twitter: [#proindustriaEIC](https://twitter.com/proindustriaEIC)

ALTRES GT EIC

+ INDUSTRIA

CIT CATALUNYA 2020

TECNOINDUSTRIA

.....

Quins son els valors de PROINDUSTRIA

Compromís, proactivitat, dinamisme

Diversitat, llibertat d'acció, obertura

Cooperació, integració, INNOVACIÓ

Twitter: [#proindustriaEIC](https://twitter.com/proindustriaEIC)

VIP2024

La nostra visió

Twitter: [#proindustriaEIC](#)

Una indústria avançada
i innovadora

Un sector industrial amb
els serveis avançats
plenament integrats

Una indústria globalitzada
que gaudeixi de models
de negoci sòlids en
internacionalització i
cooperació

Una nova cultura
industrial a la societat

Assegurar nivells
d'educació i la creació
de talent excel•lents
per a la indústria

Contribuir a la creació d'un
context socioeconòmic
favorable per el
desenvolupament de
l'industria

VIP2024

La nostra visió

Salvador Garcia Remon

10 anys i una revolució (I)

Del 2014 al 2024 han passat moltes més coses que només 10 anys. De manera inesperada per aquells que pensaven el futur durant els febles anys de la crisi, la societat catalana no tan sols ha recuperat el terreny perdut sinó que ha estat capaç de transformar-se radicalment en una societat fonamentada en la justícia i en una economia productiva i innovadora, i compta amb una generació de joves preparada que permet afrontar el futur amb optimisme. Una societat que va voler prendre el control dels seus propis destí i que durant 10 anys ha treballat per excel·lir en la seva activitat econòmica i situar els valors en la columna vertebral dels seus sistemes educatius i de convivència. I tot això ha passat gràcies a un esforç col·lectiu sense precedents a casa nostra, que jades d'un inici va sincronitzar a administracions, entitats, empreses i ciutadans. Es deia sovint, durant aquells difícils anys, que la crisi era una oportunitat. Dues hi, avui, deu anys més tard i com ara veurem, l'oportunitat ha aconseguit una realitat on tots els àmbits de la societat. Amb aquesta crítica i amb un agraïment de 10 capítols en els que, en el transcurs de les properes setmanes, aniré desenvolupant la revolució que hem produït en diversos terrenys, com ara el polític (amb l'aprofundiment de la democràcia real), el social (des d'un enfocament de manera diversa els més desafavorits), el educatiu (que s'ha anat com l'apogeu central que té), el cultural (on recuperem la vitalitat i qualitat tradicionals a Catalunya), la sanitat (on s'ha consolidat l'excel·lència iniciada a començaments d'aquesta etapa) o dels mitjans de comunicació (on veiem el respecte i la imparcialitat).

Aquesta primera entrega fa referència a l'evolució de l'indústria catalana que, en aquest curt període de temps, ha convingut el veritable motor del benestar econòmic del que gaudim avui. Aquesta transformació, impossible tan sols fa uns anys, ha vingut de la mà de una cooperació efectiva de tots els agents implicats, i s'ha aconseguit en tres eixos: la cultura de fer les coses ben feses, la innovació i la internacionalització. Hem aconseguit que hi hagi un reconeixement social del paper de la indústria en el benestar de la nostra societat preocupant-nos per a que la transformació cap a una societat vibrant en els temes tecnològics formen part de la quotidianitat en diversos personals mitjans de comunicació, mitjà orientada a la millora de les condicions de vida de les persones.

I si no, veiem algunes dades: l'increment de la indústria catalana ha crescut notablement. La producció industrial s'ha més que doblat en aquest període i ha passat a tenir un pes en el PIB del 19% al 27% i del 30% al 32% si tenim en compte la indústria química, generant riquesa i llocs de treball de qualitat, i contribuint a reduir la taxa d'atur (la conseqüència més evident de la crisi) a nivells científics. Així es produït en el marc d'una economia que manté un creixement sostenut del 4,5% anual. Aquesta fortíssima s'ha donat en tots els sectors d'activitat i gràcies tant a l'aparició i consolidació de nous tònics industrials (biotecnologia industrial, nanotecnologia, fonètica, nano-micro electrònica, nous materials, robòtica) com a la

modernització de les indústries tradicionals, generant un gran dinamisme en incorporar les noves tecnologies en diversos productes, amb robustos processos d'innovació (en especial en les Pimes que fins fa poc veïen dificultats en aquesta àrea), i amb la massiva de tecnologies avançades de producció (automatització, fabricació additiva, mòduls) que han aportat qualitat i productivitat amb el que s'ha anat la deslocalització de la indústria i fins i tot ha permès recuperar part de l'activitat que s'havia desplaçat a països amb costos laborals més baixos. Cal destacar el paper que l'ensada d'empreses ha jugat en aquesta transformació. Dignitat d'aquests anys on els nous projectes de cooperativisme de manera quasi exclusiva en les oportunitats de les TIC's hem vist com apareixien noves iniciatives a l'entorn de l'enginyeria industrial, una cosa com a start-ups, d'altres com a agències d'indústria ja establertes per impulsar la seva activitat tot incorporant noves tecnologies i entrant en nous sectors. Les forces de l'any que avui deïm com a motor són que el 28% de l'activitat industrial prové d'empreses que tenen menys de

10 anys d'antiguitat. I això és així perquè els primers anys assolits van generar un moviment epidèmic aconseguint que els inversors apostessin per la indústria com a estratègia a llarg termini, afavorint el naixement de noves empreses i el creixement de les existents.

La solidesa de la recuperació industrial està tota en un fort impacte en les condicions de treball. Avui en dia comença a ser un tripla mèrit rellevant de llocs de treball des de les línies tallers de fabricació als equips de recerca, desenvolupament i innovació i de disseny de productes, on en més d'un 50% de les empreses catalanes treballen híbrides amb les institucions del sistema de recerca públic i les universitats, tant de Catalunya com internacionalment (on les que hi trobem professionals catalans o patricament tots els centres tecnològics del món). La recerca s'ha orientat, gràcies a aquesta etapa col·laboració, cap a aquelles àrees que aporten valor en el mercat. Les indústries catalanes lideren i/o participen en projectes globals i són molt valorades en el món econòmic, social i del coneixement.

Tanmateix, més important que la constatació de la transformació que pota de manifest les dades comentades, el veritable canvi s'ha produït en la cultura industrial, que s'ha anat forjant en el diàleg de les empreses i altes en les escoles i universitats, donant valor a l'eficiència, la innovació, l'ègret emprenedor i a la feina ben feta. El sistema educatiu està proporcionant qualitat professional en tots els nivells i les noves escoles i centres s'han integrat, per mèrits propis, en les xarxes de institucions més prestigioses del món en una innovadora fórmula de cooperació públic-privada i compta amb un indiscutible reconeixement arreu.

En aquest sentit cal destacar les múltiples iniciatives (com ara **FRONTERA** des de la **REC**) sorgides de la mateixa societat per contribuir tot donant una resposta a aquesta transformació.

Exemples del canvi en el perfil de la indústria catalana són el fet que el percentatge d'empreses que menys de 10 empleats ha passat del 11,5% al 19,6%, és a dir que les empreses industrials a Catalunya han crescut i s'han unit guanyant dimensió i productivitat per poder competir en dimensions globals en millor condicions. Els serveis a l'indústria han assolit un tal nivell d'excel·lència que s'estan exportant fins i tot a les economies més avançades. Les tecnologies que permeten operar amb un camp d'acció de treball s'han unit amb un caràcter regional del qual s'han unit amb les empreses del país i estan exportant el seu coneixement arreu del món. La factura energètica de Catalunya ha passat del 8% del seu PIB el 2014 al 4% actual, degut a la major eficiència dels seus processos, i a quasi 70% de l'energia consumida prové de renovables i a que l'indústria catalana s'ha convertit en un referent mundial en quant a la generació i utilització de l'energia. Alhora, el poder adquisitiu s'omí ogarant rigidament als dds països de referència des de l'UE amb de que any rere any recuperem terreny en competitivitat.

Aquesta canvi ha comptat amb clars i potents incentius des de les administracions públiques que, talment com l'heic d'un camp magnètic, han tingut la virtut d'alinear des d'espores privats col·lectius. S'ha guanyat en transparència: s'estima que la economia submergida en l'entorn industrial, així com en el conjunt de l'economia, s'ha reduït en un 25% en aquest període, alliberant recursos que s'han invertit en polítiques industrials de llarg abast, i que han permès amb una adreçada coordinació amb el capital privat retornar a la indústria una significativa part de la contribució que aquesta fa al conjunt de l'economia. El percentatge de beneficis que les empreses retribueixen en el sector industrial s'ha triplicat en menys dos anys, fet que a més d'impulsar el seu creixement, ha donat solidesa als balanços i ha disminuït la dependència de fonts de finançament externes que se va endur per endavant un 20% de les empreses industrials en els deu anys anteriors a aquesta dècada.

Una dècada que ja, sense cap mena de dubte, podem catalogar de prodigiosa. ■

salvador.garcia@icac.cat

Testimonis

Josep Congost, Ecotècnia: Fer possible allò que sembla impossible.

Martí Lloveras, Optima Renovables: Cooperar per competir.

Joan Martorell, Reinventar la Pime, fórmula d'èxit: aliances estratègiques.

Carlos Camí, nub3d, el repte de vendre a grans multinacionals des d'una start-up a Barcelona.

Josep Alabern, Fem cultura industrial: Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya

Twitter: [#proindustriaEIC](https://twitter.com/proindustriaEIC)

PRESENTACIÓ PROINDUSTRIA

